

Najsilnejší slovenský vzpierač v histórii JÁN NAGY, štvrtý v supertážkej kategórii na OH 1976 v Montreale, oslávi zajtra sedemdesiatku

Žije tak, aby zomrel zdravý

S päťdesiatkilovým vrecom cementu má čo robiť aj poriadny chlap. Viete si však predstaviť, že zdvihnete toľko, koľko váži päť takých vriec? Sotva. Rodák zo Sereďe Ján Nagy také čosi takmer dokázal. V roku 1978 dostal nad hlavu 242,5 kila! Doposiaľ ho v celom bývalom Československu nik neprekonal. Najsilnejší slovenský vzpierač v histórii, štvrtý v supertážkej kategórii na OH 1976 v Montreale, oslávi zajtra sedemdesiatku.

S touto fotografiou Jána Nagya z OH 1976 v Montreale sa fotograf Peter Pospíšil stal v roku 1977 víťazom prestížnej súťaže World Press Photo. „Tento obrovský úspech zapíjala celá naša komunita športových fotografov jamajským rumom Captain Morgan, ktorý Peter nakúpil v bývalom Tuzexe z peňazí za víťazstvo v súťaži,“ vraví Pospíšilov dlhoročný kolega Ján Súkup. FOTO ŠTARTFOTO/PETER POSPÍŠIL

Dopátrať sa k Jánovi Nagyovi nebola žiadna fuška. Na e-mail, ktorý sme naňho zohnali, reagoval jubilant okamžite.

„Ani si neviete predstaviť, ako ma potešilo, že si na mňa pri príležitosti mojich mladíckych narodenín niekto na Slovensku spomenul. Až mi vybehla slzička,“ priznal dojatý Ján, vlastne už Jan. Áno, bez dlžňa na písmenku „a“. Od svojich troch rokov – avšak s dvadsaťročnou pauzou, keď svoje životné šťastie hľadal po emigrácii v bývalom západnom Nemecku – totiž žije v Česku. Momentálne v Karlových Varoch ako čulý a aktívny dôchodca.

Vráťme sa však k Nagyovmu rekord. Už sme spomenuli, že 37 rokov ho nik neprekonal. Jedine na MS 1987 v Ostrave nadhodil Jiří Zubrický navlas rovnako 242,5 kila. „Pre veľa ľudí je môj rekord stále veľmi zaujímavý, no nie pre mňa. O diani v vzpieraní už nemám vôbec prehľad,“ vraví otvorene.

V hviezdnom období svojej kariéry sa Ján Nagy cítil na viac ako 242,5 kila. Na

KTO JE JÁN NAGY

Narodil sa 12. apríla 1945 v Sereďi, od troch rokov, keď sa jeho rodičia presťahovali do Ostrova nad Ohří, žije v Česku. V 70. rokoch patril k čs. vzpieračskej špičke, v roku 1976 ho vyhlásili za „Vzpierača roka“. Súťažil v supertážkej hmotnosti nad 110 kg za Baník Sokolov, bol 5-krát majster Československa (1973, 1974, 1975, 1977, 1978), 8-krát štartoval na ME (5. v roku 1978), 4-krát na MS (4. v roku 1976, v nadhode získal bronz), na OH 1976 skončil 4. v dvojboji (387,5 kg/160+227,5). Jeho osobné maximá z roku 1978 sú 415 kg (dvojboj), 175 kg (trh) a 242,5 kg (nadhod), čo je dodnes najlepší výkon v celom bývalom Československu. V roku 1980 emigroval do bývalej NSR, do Česka sa vrátil v roku 2000. Žije v Karlových Varoch, je druhý raz ženatý, z prvého manželstva má synov Jána (je lekár vo Švajčiarsku) a Roberta (žije v Nemecku).

príklad v roku 1976 na pretekoch v Bohumíne. Už-už mal na dosah 245 kg, no činkou neudržal. Nechýbalo však veľa.

„V predchádzajúcom pokuse ma rozhodcovia nechali stáť s činkou nad hlavou neúmerne dlho. Vysílilo ma to, a keďže som bol v súťaži už len sám, nedokázal som sa na 245 kg zmobilizovať.“

Najsilnejší slovenský vzpierač v histórii tvrdí, že mal na to, aby skrotil aj 250 kíl. Nie sú to len plané reči, svoj odhad okamžite podložil hľbou zaujímavých čísel – urobil drep s 350 kg vážiacaou činkou

umiestnenou vzadu („Nikdy som nešiel na maximum!“), s 300-kilovou vpredu, do vysokého podrepu s výrazovým ťahom premiestnil 230 kg...
 „Tieto parametre jasne naznačujú, že som mal v nadhode na ešte lepší výkon ako 242,5 kila,“ zdôrazní sereďský rodák. „Keby som vtedy vedel o správnej výžive, oddelenej strave a relaxe toľko ako teraz, dvíhal by som 250 kíl i viac. A nepotreboval by som na to nijaké nedovolené preparáty.“

Ján Nagy reprezentoval bývalé Československo osem rokov (1972 – 1979), osemkrát štartoval na ME, štyrikrát na MS a v roku 1976 aj na olympijských hrách v Montreale. Skončil štvrtý, o bronz prišiel len preto, lebo vážil viac ako tretí Helmut Losch z bývalej NDR. Obaja nadvíhali v dvojboji rovnako – 387,5 kg.

„Nevidím dôvod, aby ma štvrtá priečka trápila. Pri spomienke na Montreal ma mrzí len jediná vec: pred súťažou som ochorel, bojoval som s horúčkou, schudol som päť kíl a energia z môjho tela vyfučala. Okrem toho, viedol ma kouč, ktorý v RH Praha trénoval môjho veľkého rivala Petra Pavlásku. Nemal ma veľmi rád, lebo som ho zosadil z trónu pre najsilnejšieho muža v Československu.“

Montrealskú súťaž nad 110 kg vyhral legendárny sovietsky vzpierač Vasilij Alexejev pred dvoma „endéerákmi“ Gedom Bonkom a už spomenutým Loschom. Žiaľ, všetci traja sú už na druhom svete. Ján Nagy, od oboch východných Nemcov starší, je však aj v sedemdesiatke zdravý